

П А Н.

Сред широк манастирски двор е изнесена на легло болна млада монахиня. Бжбле чешма до камена ограда, зад която се извисява голема вековна гора. Една стара монахиня спохожда болната и седа до нея, Вечерее.

Старата монахиня.

Ти днес изглеждаш по добре, сестрице.
Лицето ти е хубаво и свежо.

Младата монахиня.

А на душата ми е все тжй тежко.

Старата монахиня.

Ти нивга не си казвала това.

Младата монахиня.

Душата ми е болна, сестро скжпа.
Но страх ме е било от себе си,
От тебе и от другите сестри
Да ви се изповедам.

Старата монахиня.

Но шо може
Да тегне на една душа' невинна?

Младата монахиня

Не си ли страдала вжв свойта младост?

Старата монахиня

Отдавна верата ме примири
Сжс радости и скжрби на живота
И зная аз един пжт—тоз кжм Бога.

Младата монахиня

А тоз пжт е далеч от мене, сестро.

Старата монахиня.

Но шо е станало сжс теб, сестрице?